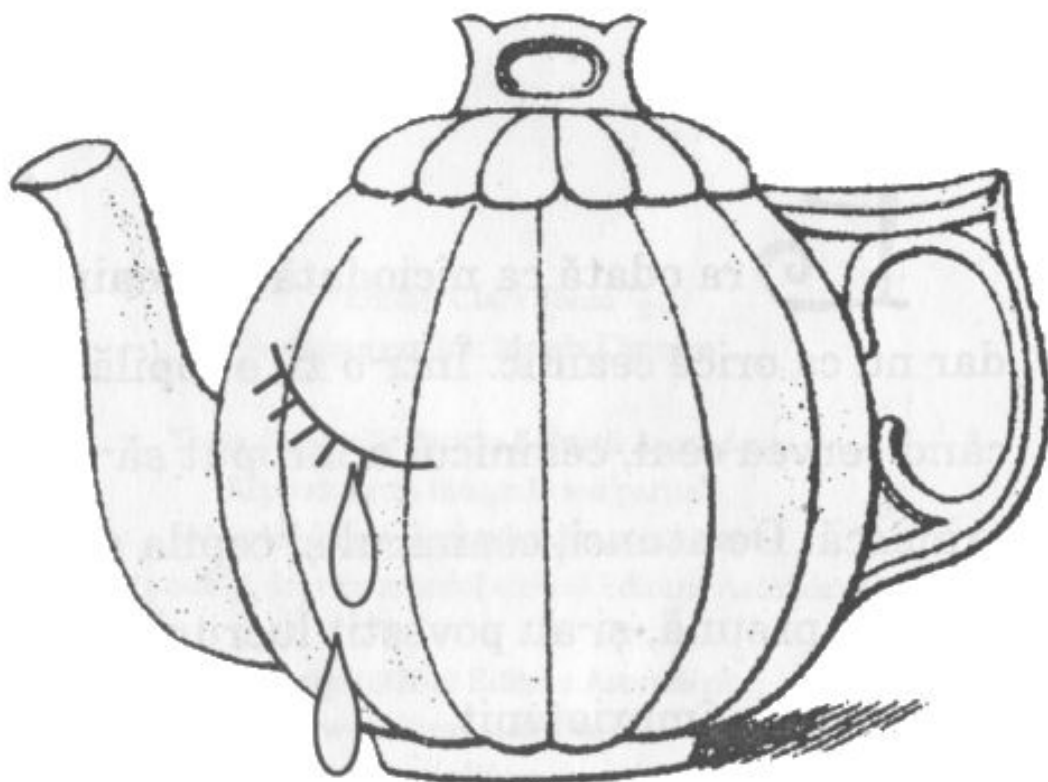

Era odată ca niciodată un ceainic dar nu ca orice ceainic. Într-o zi, o copilă pe când servea ceai, ceainicul a început să-i grăiască. De atunci, ceainicul și copila s-au jucat împreună, și-au povestit lucruri, s-au distrat, s-au împrietenit.

Dar fetița i-a dat atenție ceainicului o lună,
două, trei, un an, până când ea a crescut,
apoi nu i-a mai dat atenție nimeni.

Trist și nebăgat în seamă, s-a hotărât să
plece din acea casă, căci ce rost mai avea
acolo micuțul nostru Ceainic ?!

Așa a zis, așa a făcut Ceainicul: a mers o
bucată bună de drum până când nu și-a dat
nici el seama cum a ajuns în fața unei
prăpastii foarte mare.

